

ABSOLVENTI 2025

ZUŠ Strání

Natálie Bruščíková – housle, Michaela Dzuráková – kytara,
Markéta Janigová – housle, Miroslav Kolaja – tuba,
Josef Macek – violoncello, Michal Malíňák – tenor,
Aneta Málková – klavír, Josef Popelka – akordeon,
Nela Straňáková – housle Eliška Tannerová – příčná flétna
Markéta Popelková – violoncello

Základní umělecká škola Strání

ABSOLVENTI 2025

Natálie Bruščíková - housle

vyučující Anna Přikrylová

Michaela Dzuráková - kytara

vyučující Róbert Bánovec

Markéta Janigová - housle

vyučující Veronika Breznická, Anna Přikrylová

Miroslav Kolaja - tuba, trubka

vyučující Zdeněk Vandúrka

Josef Macek - violoncello

vyučující Helena Milanová

Michal Maliňák - tenor

vyučující Zdeněk Vandúrka

Aneta Málková - klavír

vyučující Hana Grimová

Josef Popelka - akordeon

vyučující Katarína Bánovcová

Markéta Popelková - violoncello

vyučující Helena Milanová

Nela Straňáková - housle

vyučující Anna Přikrylová

Eliška Tannerová – příčná flétna

vyučující Samuel Bánovec

Kdo je absolvent základní umělecké školy?

Absolventem ZUŠ se stává žák, který se dlouhodobě a cílevědomě věnoval svému uměleckému oboru. Pěti nebo šestileté děti začínají přípravným studiem. Od sedmi let se stávají žáky I. stupně, které trvá sedm let. Absolventi I. stupně mohou navázat studiem II. stupně, které trvá další 4 roky.

Učitelé vedou žáka trpělivě a důsledně k získávání správných návyků a technik. Od počátku vytvářejí u žáka návyk pravidelné práce, které je nezbytná ke zvládnutí uměleckého řemesla. Důslednost a soustavnost v přípravě není možná bez spolupráce s rodiči, bez jejich fandovství a pomoci by studium nebylo možné.

Snažíme se budovat společně smysl žáka pro zodpovědnost, citlivě rozvíjet jeho snahu po hlubším pochopení funkce umění, probouzet vnímavost ke krásě, podněcovat je k aktivitě a přirozené potřebě tvořit a vyjadřovat se.

Vedeme své žáky k utváření vlastního názoru, ale také k respektování názorů jiných. Učíme je slyšet, vidět, vnímat, cítit a přemýšlet, ale i přetvářet pozorovaný svět podle vlastních představ a fantazie.

Seznamujeme žáky s kulturními tradicemi obce a regionu, snažíme se je vtáhnout do života obce, aby si dokázali obohatit svůj život i do budoucnosti.

Při kolektivní práci učíme děti poznávat sílu spolupráce, schopnost podřídit svou práci společnému cíli.

Zároveň vedeme žáky k sebevědomému a odvážnému zvládnutí trémy, umění svobodného projevu a odvaze ukázat svoji jedinečnost a originalitu.

Snahou našich pedagogů je předat žákům radost a potěšení z provozování hudby a aktivit výtvarné činnosti. Snažíme se smysluplně vyplňovat čas dětství a dospívání a jsme rádi, když se hudba nebo výtvarné umění stane jejich koníčkem i v dospělosti.

Přejeme si, aby ZUŠ Strání byla místem, které bude děti i jejich rodiče inspirovat příjemným, přátelským a kulturním prostředím. Místem, kam se budou i v budoucnu rádi vracet.

Natálie Brušíková (*2010)

hra housle

Natálka Brušíková je už teď v patnácti letech všestranná mimořádně nadaná hudebnice. Věnuje se houslím, zpěvu a klavíru. Má ráda folklór, pop i vážnou hudbu. Umí do své interpretace vložit přívál citu, chytit posluchače za srdíčko. Skrze hudbu určitě přinese sobě i nám spoustu krásy.

„Hudba mě provází odmalička. Zpívala jsem už jako malá a první nástroj, ke kterému jsem si našla cestu, byl klavír. Ve třetí třídě jsem k němu přidala housle. Moji motivací začít hrát na housle byl můj starší brácha, který na housle hraje. Pamatuji si, jak jsem ho doma poslouchala cvičit, a postupně jsem začala chtít hrát také.

V době covidu, kdy jsme trávili více času doma, jsme si jako rodina začali hudbu užívat trochu

jinak. V obýváku jsme s tatínkem a bratry natáčeli videa, kde jsme hráli a zpívali, a tím jsme si zpříjemnili tu těžkou dobu.

V sedmé třídě jsem mě paní učitelka zavezla do Brna na konzervatoř, kde jsem získala nové hudební zkušenosti pod vedením profesora Suka. Tato zkušenost mi otevřela nové možnosti a naučila mě mnoho nejen po technické, ale i hudební stránce.

Kromě studia v ZUŠ hraji s rodinnou cimbálovou muzikou na různých vystoupeních a akcích, což je pro mě radost i velká zkušenost.

Na absolventský koncert jsem se připravovala nejen sólově, ale také společně s mojí kamarádkou Nelčou Straňákovou, se kterou jsme nacvičily několik duet, z nichž některé právě na absolventském koncertě uslyšíte.

Velké poděkování patří paní učitelce Přikrylové, které mě během sedmi let trpělivě vedla a podporovala. Vážím si veškerého času, který mi věnovala, a všeho, co mě naučila.“

Natálie Brušíková

Michaela Dzuráková (*2009)

hra na klasickou a elektrickou kytaru

„Moje hudební cesta začala před sedmi lety na španělskou kytaru. Byly to roky plné učení, hledání a objevování radosti z prvních akordů i melodií. V úplných začátcích mě vedly paní učitelky Popelková, Zouharová a Vaculová, kterým bych chtěla moc poděkovat za jejich trpělivost, laskavost a první cenné a důležité hudební rady. Postupně jsem měla možnost hrát také v kytarovém souboru pod vedením paní učitelky Vaculové, kde jsem získávala první zkušenosti se společným hraním. Později jsem pokračovala v souboru pod vedením paní učitelky Miklášové, kde jsem své dovednosti mohla dále rozvíjet. Poslední dva roky se věnuji kytáře elektrické a zároveň navštěvuji rockovou kapelu pod vedením pana učitele Bánovce, kde jsem se naučila vnímat hudbu zase jinak, s ještě větší energií, nadšením a radostí ze společného hraní. Děkuji všem učitelům, kteří mě na této cestě provázeli, za jejich trpělivost, pomoc a podporu. Mé největší a nejsrdečnější poděkování patří panu učiteli Robertu Bánovcovi. Děkuji, že jste mě poslední čtyři roky vedl, ať už při hře na klasickou nebo elektrickou kytaru. Vaše trpělivost, lidský přístup, humor a obrovská podpora pro mě znamenaly víc, než slova dokážou vyjádřit. Byl jste tím, kdo mě vždy dokázal motivovat, povzbudit, nasměřovat správnou cestou a ukázal mi, že hudba není jen o notách, ale hlavně o pocitu, radosti a vlastní cestě. Děkuji vám za všechno co jste mě naučil a za to, jaký jste.“ Míša

Markéta Janigová (*2010)

hra na housle

„Na housličky jsem začala hrát s kamarádkou Nelčou u paní učitelky Aničky Přikrylové. Zpočátku jsme měly společné hodiny, hrály jsme spoustu pěkných písniček, moc mě to bavilo. Později už jsem měla hodinu sama, přidávaly se náročnější skladbičky a hraní už mě bavilo méně. Víc jsem se začala věnovat sportování, především atletice. Dvakrát týdně jezdím na trénink do Uherského Hradiště. S housličkami jsem pomalu chtěla skončit, ale teď jsem ráda, že jsem to neudělala. Letos jsem vystupovala se

cimbálovou muzikou na fašankovém vystoupení a s kamarádkou Ester jsme vyrazili doprovázet skupinu fašančárů i na fašankové úterý. Měli jsme dobrou partu, byla "sranda", všude nás vítali s úsměvem a s čerstvými koblížky. Obchůzka byla dlouhá, ke konci nás bolely nohy, ale moc jsem si to užila.“

Markéta Janigová

Paní učitelka Veronika Breznická o Markétce: „Každý muzikant je jiný, některým jde hraní lehčeji, Markétka patří k těm, kterým to dá o něco víc práce. Je trpělivá a pracovitá, vždycky přijde s úsměvem, a trpělivě snáší věčný boj nás houslistů o čistou intonaci. Nejvíc ji baví lidové a moderní písničky. Přeji jí, ať jí hudba přináší radost i v dalších letech, a ať na zušku vzpomíná ráda.“

Veronika Breznická

Miroslav Kolaja (*2011)

hra na tubu

„Už od malička jsem chtěl hrát na nějaký hudební nástroj, protože jsem viděl vzor ve své mamince, která hraje na klavír a na varhany. Tak jsme dali hlavy dohromady a rodiče mě přihlásili na zobcovou flétnu k panu učiteli Zdeňku Vandůrkovi. Inspiraci jsem měl nejen od maminky, ale i od svých starších dvou bratrů, kteří taktéž hrají na několik hudebních nástrojů. Po letech hraní na zobcovou

flétnu mě zaujala trubka. Díky tomu mě vzali do kapely Javorinka Junior, kde jsem hrál 2 hlas. V kapele jsem doteď a baví mě to. Je tam skvělá parta lidí, s kterými si rozumím. Když přišel pan učitel s nápadem, že bychom do kapely mohli sehnat tubistu, rozzářily se mi oči a hned jsem si začal o ní více zjišťovat. Po třech letech trubky jsem tedy udělal změnu a začal hrát na tubu. Chtěl jsem si vyzkoušet něco nového, co ve Strání takový mladý kluk jen tak nedokáže. Ze začátku to vypadalo, že takový velký nástroj pro mě není, ale já jsem věděl, že tuba je pro mě to pravé. Našel jsem k ní cit a pomalu se začal zlepšovat. Děkuji panu učiteli Zdeňku Vandůrkovi, že se mnou měl celých sedm let pevné nervy, i když mi něco nešlo, a za podporu, abych to nevzdával. U tuby jsem zůstal až doteď a věřím, že zůstanu i dál. V kapele se zlepšujeme a hrajeme, kde se dá. Moje nejoblíbenější písničky jsou Holky z naší školky a Javorinka šedivá.“

Miroslav Kolaja

Josef Macek (*2011)

hra na violoncello

Jak začala naše cesta s tímto krásným nástrojem z pohledu maminky Báry.

„Maminko, až budu velký budu hrát na basu“.

Už od malička byl Pepík fascinován tímto velkým hudebním nástrojem – kontrabasem. Zpíval rád a hezky, rytmus v těle mu nechyběl, a tak jsme po zápisu do první třídy zašli i k zápisu do Zušky.

Pamatuju si to jako dnes. Pepík zazpíval Holubí dům, vytleskal, co bylo třeba, přijímací zkoušky udělal. Jenže co teď, když je na basu ještě malý? S politováním konstatoval, že by teda klidně chodil na klavír... ale paní učitelce Aniče Přikrylové svítila v oku jiskřička, ukázala mu violoncello, že to je vlastně taková malá basa a řekla nám, ať se přijde podívat na cellovou besídku. Na klavír by ho prý byla škoda, když má tak dobrou intonaci a hudební sluch. Na besídce hrály na cello samé dívky, ale Pepíka to neodradilo a řekl, že na cello chce hrát. A bylo rozhodnuto. A tak začal od první třídy chodit k paní učitelce Helence Milanové, která se vrátila po mateřské. Paní učitelka je úžasný optimistický a usměvavý človíček a umí nadchnout žáčka pro hru. Pepík si ji velmi oblíbil. Po prvních čelových krůčcích nám opět odešla na mateřskou a Pepíka si přebrala paní učitelka Bánovcová, to byla jiná, ale i pro mě moc zajímavá a přínosná zkušenost. Na hodiny čelíčka musela začít chodit i

maminka a učit se se synkem hrát, aby věděla, jak ho doma vést a hlídat při hře. A tak jsem se i já stala součástí hudební rodiny naší zušky. Pepík si u paní učitelky Katarínky Bánovcové občas zahrál a naučil se pár skladeb i na klavír, na který si dodnes rád zahraje a noty k tomu nepotřebuje. Já se naučila základní hmaty a pár skladeb a zjistila, že to není vůbec snadné na cello hrát. Paní učitelka Bánovcová byla sice dost přísná, ale i spravedlivá, milá a byla s ní velká legrace. Po nějakém čase se Pepíkovi vrátila paní učitelka Helenka, a protože už byl dost velký, začaly v hodinách kombinovat kontrabas a cello. A tak se vlastně splnil klukovský sen, hrát na basu. Škoda, že Pepík netíhl k folkloru a nechtěl začít hrávat s cimbálovkou Straňáci, prostě mu tato cesta nevyhovovala, i když nás rodiče by velmi potěšila. Nevadí, začali skládat cellový soubor 7cellos a měli velký úspěch, Pepík byl dlouho jediným klukem v holčičím cellovém oboru. Teď už se k němu přidal Davídek Hrbák, kterému byl prý Pepík vzorem a už jsou kluci dva. Co ho nejvíc baví jsou moderní skladby doprovázené reprodukovanou hudbou jako byly skladby od Karla Gotta, Adéle, Lady Gaga, nebo hudba z filmů Piráti z Karibiku, Rocky, James Bond nebo Harry Potter. Doma mimo nácviky na cello rád zahraje pro prarodiče, kamarády, nebo jen tak pro radost mamince. Čelíčko se stalo nepostradatelným objektem v naší domácnosti a nevím, zda mi po absolvování zušky nebude doma bez něho smutno... Budu si to muset nějak promyslet a začít s Pepíkem třeba hrát i já. Děkuji paním učitelkám Helence i Katarínce, za lásku k hudbě, kterou u Pepíka jistě vzbudily, i když to teď v těch 14 letech moc nevypadá a převažuje láska pro fotbal, jistě v jeho srdci zůstane, uzraje a vydá plody v dospělosti. Alespoň já tomu pevně věřím a přeji mu to.

Děkuji za vše, maminka Bára Macková

Michal Maliňák (*2010)

hra na tenor

Když k nám přišel v roce 2018 na ZUŠku Michal jako malý kluk, byl tichý, ale zvědavý. Od prvních tónů bylo vidět, že má hudbu v sobě. Spolu s rodiči si vybral hru na trubka a šlo mu to dobře, ale po dvou letech s panem učitelem Zdeňkem Vandůrkou společně přišli na to, že jeho přirozený hudební projev lépe vynikne na tenoru. A právě tam se opravdu našel – v jemnějším, sytém zvuku hlubšího žesťového nástroje, který vyžaduje větší kontrolu dechu i cit pro tónovou barvu.

Tenor (často označovaný jako tenorový pozoun nebo tenorhorn, v závislosti na konkrétním typu a ladění) je žesťový dechový nástroj s hlubším, měkčím a

sametově znějícím tónem. Patří do rodiny nástrojů laděných většinou v B a nachází své místo především v dechových a symfonických orchestrech, ale i v komorních souborech. Oproti trubce, která má jasnější a pronikavější zvuk, tenor vytváří plynulé legato fráze a často plní harmonickou a melodickou funkci ve střední poloze. Vyžaduje dobré zvládnutí dechu, přesnou intonaci a schopnost přizpůsobit se zvukově celku – právě proto je tak ceněný v kolektivní hře.

Hra na žesťové nástroje není snadná – chce to technickou zručnost, hudební sluch a hlavně trpělivost. Velkou motivací pro žáky je společné muzicírování. Ve školním dechovém souboru je každý hráč důležitou součástí. Jen společným úsilím a vzájemným respektem lze dosáhnout souhry. Odměnou je radost z úspěchu a společné prožitky.

Během let ušel Michal velký kus cesty – z malého začátečníka se stal vyzrálý hráč, který si uvědomuje, že hudba není jen o notách, ale především o emocích, spolupráci a radosti ze společného hraní. Věříme, že jeho hudební cesta bude i dál pokračovat.

Anna Přikrylová

Aneta Málková (*2011)

hra na klavír

„Už od malička jsem ráda zpívala a tancovala. Když jsem byla ve školce, těšila jsem se na to, až nastoupím do první třídy a začnu se učit hrát na nějaký hudební nástroj. Věděla jsem, že to budou buď housle nebo klavír, protože na housle hraje tatínek a na klavír zase maminka. Nakonec jsem si vybrala klavír a jsem za to moc ráda.

Od první třídy se mě ujala paní učitelka Hana Grimová. Jsem jí moc vděčná za všechno, co pro mě udělala. Měla se mnou obrovskou trpělivost, když se mi nedařilo. Naučila mě číst noty, hrát s citem, s dynamikou, rychle i pomalu a vytvořit si sama k písničkám doprovodné akordy. Líbilo se mi, že u některých skladbiček jsme si vymýšleli vlastní názvy podle toho, o čem jsme si mysleli, že můžou být. Největší problém mi dělalo hrát levou rukou silněji než pravou, ale s pomocí paní učitelky jsem se to vždy nakonec naučila. Chtěla bych jí tímto za všechno moc poděkovat, díky ní umím zahrát tolik písniček a skladeb. Mou nejoblíbenější je ta, kterou budu hrát na absolventském koncertě, a to je Tenkrát na západě od Ennia Morricone."

Aneta Málková

Josef Popelka (*2010)

hra na akordeon

„Ve 2. třídě jsem začal hrát na akordeon. Tento nástroj jsem si vybral proto, že v naší rodině na něj hrál dědeček.“

Na prvních hodinách harmoniky u paní učitelky Kataríny Bánovcové jsem se učil nejprve prstoklady a doprovázela mě maminka. Následně jsem začal hrát sám oběma rukama. Každá písnička mě přinesla radost a odvahu se učit novým skladbám.

Nejdříve to byly jednodušší skladby a poté jsem začal vystupovat na různých akcích - několikrát na Setkání harominkářů, Štěpánském koledování v kostele a na Pikniku ZUŠ. Nyní hraji

v akordeonovém souboru společně i s bratrem.

Byla doba, kdy jsem nechtěl hrát vůbec a chtěl jsem s tím skončit. Ale jsem, ale rád, že jsem to nevzdal a zahraji si i oblíbené písničky podle sluchu...

Touto cestou bych chtěl moc poděkovat za velkou podporu a trpělivost paní učitelce Bánovcové, která mě naučila spoustu písniček. Mezi moje nejoblíbenější patří Vysoký jalovec a Javorinka šedivá.“

Josef Popelka

Přejeme celé akordeonové rodině, spoustu krásných společných zážitků s muzikou!

Markéta Popelková (*2005)

hra na violoncello

Markéta Popelková je absolventkou 4. ročníku II. stupně ze třídy paní učitelky Heleny Milanové. ZUŠ Strání zůstala věrná celých 7 let I. cyklu a další 4 roky II. cyklu. Velkou podporou jí byly její rodiče, hlavně maminka zpěvačka. Z malé holčičky vyrostla krásná slečna. Studuje na střední zdravotnické škole, aby mohla pomáhat a sloužit nemocným lidem. Hudba se stala jejím velkým koníčkem.

„Na violoncello jsem začala hrát ve třetí třídě. Zaujal mě jeho zvuk – byl jiný než ostatní nástroje, takový klidný a hluboký. Hned od začátku mě to moc bavilo a violoncello se mi stalo hodně blízké.

Učí mě paní učitelka Helena Milanová, která je moc hodná a má se mnou velkou trpělivost. Vždy mě umí povzbudit, i když mi něco nejde. Díky ní mě hraní pořád baví a mám chuť se zlepšovat. Nejvíc mě těší, když spolu hrajeme nebo nacvičujeme nějakou pěknou skladbu na koncert. Je s ní ve třídě vždy příjemná a klidná atmosféra.

Violoncello mě naučilo trpělivosti a hlavně díky paní učitelce jsem si k hudbě našla cestu, která mě těší dodnes.“

Markéta Popelková

Nela Straňáková (*2011)

hra na housle

„Vždy jsem chtěla hrát na housličky nebo na klavír. Mamka mi řekla, že by se ke mně víc hodily housle, a tak jsem se do nich přihlásila. Začínala jsem hrát s Marky Janigovou. Pod svá křídla si nás vzala paní učitelka Přikrylová. Hodiny byly zábavné a hodně jsme se toho naučily, ale postupem času byly skladbičky čím dál těžší, proto jsme začaly hrát každá sama.

Na začátku mi to přišlo všechno náročné. Noty, rytmus, tahání smyčcem. Postupně jsem se to však naučila. Nejtěžší se mi zdálo, nedávat na strunu všechny prsty, s čímž bojuji doteď.

Ve druhé třídě jsem se připojila ke klukům na Fašanky jako doprovod a poté jsem začala chodit také do souboru.

Kromě trénování skladby na absolventský koncert jsme tenhle rok nacvičily i dua s Naty Brušíkovou.

Chci moc poděkovat paní učitelce Přikrylové za všechno, co mě naučila a za trpělivost, kterou se mnou měla.“

Nela Straňáková

Eliška Tannerová (*2009)

hra na příčnou flétnu

Eliška Tannerová je všestranně nadaná. V loňském roce byla absolventkou výtvarného oboru, letos absoluuje ve třídě pana učitele Róberta Bánovce obor příčná flétna. Spolu se sourozenci a s tatínkem začali tvořit rodinnou kapelu. Držíme jim palce, ať vydrží a muzika jim přinese krásné společné zážitky.

„S příčnou flétnou jsem začala asi po třech letech hry na zobcovou flétnu. Chtěla jsem totiž zkusit něco nového a zároveň se posunout zase o kousek dál. V hodinách s panem učitelem Bánovcem jsem se učila hrát i na panovu flétnu, jejíž zvuk se mi moc líbil.

Velice bych chtěla panu učiteli poděkovat za trpělivost a nápady, které pro mne byly velmi inspirativní. Vůbec je pro mne pan učitel velkou inspirací, protože snad ani nevím, na který nástroj by neuměl zahrát. Své hodiny připravuje vždy takovou formou, abychom se jako jeho žáci cítili příjemně a zároveň aby nebyly nudné. Vypěstoval ve mně lásku k hudbě. Mimo jiné mi pomohl spolupracovat se svou sestrou, která hraje na kytaru a obě si tak zážitek z našeho hraní naplno užíváme.“

Eliška Tannerová

ZPRÁVIČKY ZE ZUŠKY 2024-2025 LETEM SVĚTEM

Stručně v číslech:

120 žáků - 103 hudebníků a 17 výtvarníků

Co se děti učí?

Hrát na akordeon, na bicí, na klávesy, na klavír, chrámové varhany, na housle, na klarinet, na kontrabas, na kytaru, na elektrickou kytaru, na příčnou flétnu, na tenor, na trubku, na tubu, na pozoun, na violoncello, na violu, na zobcovou flétnu. Dále se děti učí hudební teorii v Hudebním praktiku a v Hudební nauce a společnému muzicirování v souborech školy: CM Straňáci, DH Javorinka junior, klavesový soubor, Čelisti, Cvrčci, Zpěvulky a Sboreček, rocková kapela. Malovat, kreslit a tvořit výtvarné techniky se učí 17 žáků další navštěvují kroužek keramiky. Z důvodu malé kapacity nám pomáhá pobočka ZUŠ Dolní Němčí, která má ve škole svoje detašované pracoviště. Studuje tam 4 kytaristů a 4 houslisté.

Akce, které proběhly

Koncem září to byl **KONCERT ZUŠKA SOBĚ** určený našim malým začátečníkům, kde se seznámili se zvukem všech hudebních nástrojů na naší škole. **STRAŇANSKÉ HODY** a vystoupili žáci CM Straňáci a sboreček Zpěvulky. V říjnu muzika a Zpěvulky vystoupili na akci **ZPĚVÁČEK SLOVÁCKA**. Na **SETKÁNÍ HARMONIKÁŘŮ** s velkou chutí vystoupili naši akordeonisté jak sólově, tak také spolu v souboru. Výtvarný obor připravil **PODZIMNÍ TVOŘENÍ**. V předvánočním čase jsou slyšet v ZUŠce koledy a vánoční písně, všichni se snaží připravit pro svoje rodiče, příbuzné a přátele hudební dárky, aby je potěšili na **VÁNOČNÍCH BESÍDKÁCH**, na **VÁNOČNÍM KONCERTĚ** a na **ŠTĚPÁNSKÉM KOLEDOVÁNÍ**. Výtvarníci připravili **VÁNOČNÍ DÍLNIČKY A VÁNOČNÍ VÝSTAVU**. Další velká práce nás vždy čeká před **FESTIVÁLEM MASOPUSTNÍCH TRADIC**. CM Straňáci nacvičovala program spolu s dětmi z Mateřské školy, se Zpěvulkami a s Javorinkou. Vznikaly také různé skupinky muzikantů a tanečníků na fašankové obchůzky. Pro každého účastníka je nepsaná povinnost a velká čest umět zahrát, zazpívat a zatančit tradiční tanec Podšable a další straňanské písně. V únoru jsme slyšeli krásné výkony na **ŽÁKOVSKÉM KONCERTĚ** a v březnu na **JARNÍM KONCERTĚ**. V soutěži MŠMT získala Anna Miklášová a Artur Otte 2. místo v okresním kole a Štěpán Vandúrka 2. místo v krajském kole. Na koncertě a výstavě **TALENT 2025** byli oceněni tito žáci: **výtvarný obor: Petr Popelka, Tereza Nožičková, Markéta Nováková, Alžběta Kohnová, Eliška Tannerová, hudební obor: Artur Otte, Adam Kusenda, Elen Bruštíková, Alžběta Kohnová, David Hrbák, Lada Mimochodková, Václav Málek, Adéla Kaučíková, Zuzana Tannerová, Štěpán Vandúrka, Aneta Málková, Anna Miklášová, Nela Straňáková, Natálie Bruštíková.**

Co nás čeká? **HUDEBNÍ A VÝTVARNÝ PIKNIK 2025 tentokrát KVĚTINOVÝ.**

TROCHU HISTORIE

Základní umělecká škola Strání zahájila svou činnosti. 1. 9. 2009. Umělecké vzdělávání navázalo na činnost pobočky LŠU a později ZUŠ Uherský Brod, která ve Strání působila od roku 1986. Od roku 2020 zde mají své zázemí také učitelé ze ZUŠ Dolní Němčí a v současné době pomáhají v situaci, kdy kapacita nestačí a nemůžeme přijmout všechny nadané žáky.

Akce školy se staly tradiční součástí kulturního dění v obci. Pravidelně pořádáme vánoční koncerty a besídky, hudební večírky, jarní koncerty, závěrečné absolventské koncerty. Žáci každoročně vystupují na vernisáži Setkání pod Javořinou, na vítání občánků, Setkání harmonikářů, rozsvěcování vánočního stromčku, na štěpánském koledování, fašankovém festivalu, dnech obce a dalších akcích. Zapojujeme se k nadaci ZUŠ Open Magdaleny Kožené, pořádáme den otevřených dveří, hudební setkání ve foyer školy v kulisách výtvarné výstavy. O pestrosti a nápaditosti práce výtvarného oboru napovídají už samotné názvy výstav: Vodník Karpátek vypráví, výtvarná soutěž Super triko, soutěž Bota, výstava Móda podle evropských metropolí a Bájný svět, Brazil, Andělíček koledníček, 100 let republiky. ZUŠ se také účastní tradičních akcí základní školy jako jsou akademie ke Dni matek, vánoční dílničky a, jarní a velikonoční tvoření.

Velkým svátkem pro nás byla také účast v projektu Zlínské filharmonie Malí velcí filharmonici v roce 2017 a 2019. Naši žáci si zahráli v koncertním sále Kongresového centra ve Zlíně spolu s profesionálními symfoniky.

V listopadu 2018 jsme velkým koncertem a výstavou s názvem Kde domov můj oslavili 100. výročí republiky. V červnu 2018 jsme strávili týden plný zážitků v Praze při návštěvě a koncertování ve Společném orchestru žáků ZUŠ a ČF. Užili jsme si nezapomenutelný koncert v Rudolfinu, nejprestižnějším českém koncertním sále.

V listopadu 2019 oslavila ZUŠ slavnostním koncertem a vernisáží 10. výročí. Byli zde přítomni představitelé obce, ředitelé spřátelených škol, hejtman zlínského kraje, zástupci České školní inspekce. Celá akce se nesla ve znamení pocitu uznání a radosti z odvedené práce.

Rok 2020-2021 nám otevřel nové okno do budoucnosti. Covidová krize donutila všechny k novému myšlení. Výuka musela probíhat bezkontaktně, v online prostoru. Všichni jsme se museli naučit spoustu nových metod, zvládnout technické možnosti 21. století. Zároveň jsme se ale utvrdili v přesvědčení, že technika nenahradí cit, souznění, radost, hravost, blízkost, skutečné sdílení.

V roce 2021-2022 přetrvávala covidová krize. Teprve v druhé části roku jsme se mohli vrátit zpět do školy. Radost ze společné práce byla znát na koncertech, besídkách, výtvarných akcích. Vyvrcholením byl Hudební piknik- nová akce v prostorách školní zahrady.

V roce 2022-2023 jsme opět mohli pracovat v přímém kontaktu s žáky. Rozběhly se všechny tradiční akce – koncerty, besídky, výstavy. Mimořádnou událostí byl Koncert BROLNu, kde se prezentovaly také soubory ZUŠky, cimbálová muzika Straňáci a sborek Zpěvulky. Povedený byl také koncert Talent 2023 a Hudební + výtvarný piknik.

Rok 2023-24 - koncert ZUŠKA SOBĚ, KONCERT PRO STRÁNÍ – krásná akce manželů Evy a Thomase Dänemark A s vynikajícím pěvcem Plachetkou a šoumenem Tomášem Klusem. Naše Zpěvulky si mohli popovídat a zazpívat spolu se svým idolem Tomášem Klusem, Setkání harmonikářů, Vánočním koncert a Štěpánském koledování, Festival masopustních tradic. CM Straňáci nacvičovala program spolu s dětmi z Mateřské školy, se Zpěvulkami a s Javorinkou. Vznikaly také různé skupinky muzikantů a tanečníků na fašankové obchůzky. Jarní koncert, Absolventský koncert, Piknik, tentokrát KLOBOUKOVÝ.

Během let své umělecké činnosti se žáci zapojili do celé řady soutěží.

2010 - soutěž VO Karolinka Letem světem- Stanislav Kolaja získal zvláštní cenu poroty.

2011 - zvláštní ocenění v celostátní výtvarné soutěži Anežka Česká v Písku, soutěž MŠMT- okresní kolo 2. místo Šimon Brušík, 3. místo Adam Brušík a Lucie Pavlušová.

2012 - Soutěž VO Týká se to také tebe - 3. místo, soutěž MŠMT- okresní kolo 1. místo Jakub Štajner, 3. místo Stanislav Kolaja, krajské kolo 3. místo Jakuba Štajner.

2013 - soutěž v Dolním Němčí Od adventu do Tří králů - 1. místo Ráchel Jankových, 2. místo Ema Vestenická, soutěž Namaluj letadlo v Kunovicích - 1. místo Bernardeta Popelková, soutěž MŠMT v komorní hře - okresní kolo 1. místo, krajské kolo 1. místo, celostátní kolo 3. místo.

2014 - soutěž MŠMT - Šimon Brušík, 1. místo okresní kolo, 2. místo krajské kolo, Daniel Brušík 3. místo okresní kolo, Mezinárodní houslová soutěž J. Muziky v Nové Pace – Š. Brušík 3. místo.

2015 - soutěž Komiks Kunovice - 2. místo Tereza Tomášová, 3. místo Adéla Adámková, soutěž MŠMT - okresní kolo - 2. místo soubor Husličky.

2016 - Soutěž VO ZUŠ Dolní Němčí - 1. místo Karin Neštinová, soutěž Zpěváček 2016 – Daniel Brušík a Adam Želibabka 1. místo.

2017 - Soutěž MŠMT okresní kolo 2. místo Lucie Pavlušová, 1. místo Šimon Brušík, krajské kolo 1. místo Šimon Brušík, výtvarná soutěž Knihovny Kunovice - 2. místo kolektivu ZUŠ Strání.

2018 - Soutěž MŠMT - krajské kolo 1. místo Stanislav Kolaja, okresní kolo Barbora Popelková 3. místo

Oblastní výtvarná soutěži Světové výtvarníci - 1. místo - Karin Neštinová, Kristýna Dufková a Dominika Dufková. Výtvarná soutěž 100 let republiky v Dolním Němčí - 1.místo Ema Zámečnicková, Barbora Antonie Adámková, Karin Neštinová, Natálie Miklášová, 2. místo Alica Janigová, Ema Popelková, Michal Maliňák, 3. místo Karolína Rybářová.

2023 - v okresním kole soutěže MŠMT získali Markéta Nováková a Šimon Mimochoдек 2. místa.

2024- v okresním kole soutěže MŠMT získala Zuzana Tannerová- 1. místo ve hře na kytaru a Natálie Brušíková a Václav Málek -3. místo ve hře na housle.

2025 – Štěpán Vandúrka – 1. místo v krajském kole soutěže ve hře na žesťové nástroje, Artur Otte a Anna Miklášová – 2. místa v okresním kole hře na zobcovou flétnu.

Přejeme všem žákům trpělivost, vytrvalost a radost!

V minulosti zde působil: Klára Kolajová, Pavel Vacek, Anna Vlčková, Lenka Bařinová, Karel Tesař, Lenka Assmanová, Klára Tvrdohňová, Eva Horňáková, Jiří Miroslav Procházka, Aneta Chvilová. Vzpomeňte, prosím, se mnou i na Martu Macíčkovou, která nám stále chybí.

Za klidné zázemí a podporu děkujeme paní ředitelce Ivě Stupkové. Děkujeme také všem partnerům, se kterými spolupracujeme. Především Obci Strání, Mateřské škole ve Strání a Spolku pro kulturu obce Strání.

NAŠE KOŘENY

ZUŠ čerpá z pevných kulturních kořenů. Nejstarším projevem hudební kultury ve Strání jsou lidové písně. Nepotřebují ani hudební vzdělání, ani mecenáše. Čas je vykrystalizoval do ryzí podoby. Straňanská lidová píseň zaujala například také Leoše Janáčka. Ve Strání a v sousední Březové působil v letech 1871–1889 Bartošův a Janáčkův spolupracovník Alois Doufalík, učitel a sběratel lidových písní a tanců. Na jeho podnět Janáček navštívil v srpnu 1899 Březovou a Strání, zaznamenal některé písně a zprostředkoval vystoupení zpěváků a tanečníků ze Strání v Besedním domě v Brně. 19. srpna 1906 v Luhačovicích proběhlo setkání výboru pro lidovou píseň na Moravě a ve Slezsku, při té příležitosti se Leoš Janáček s členy výboru přijel podívat na tanec Pod šable do Strání. Zasadil se také o to, aby hlasy zpívajících fašancářů byly v roce 1908 zaznamenány na voskové desce. První doložená hudební muzika působila ve Květné ve 20. letech 20. století „V hostinci u Zahradníků“. Z roku 1949 se zachovala novinová zpráva uložená v okresním archivu v Uherském Hradišti. Dočteme se v ní: „Ve dnech 20.–25. února 1949 bylo ve Strání pod Javořinou nápadně živo. Celá dědina byla účastna při filmování národopisného filmu o straňanském fašanku. Ve filmu tančí a zpívá prostý lid a hrají místní hudci.“ Od roku 1958 let šířila straňanskou píseň Vlasta Grycová v Hradišťanu, Brolnu a Olšavě. Pan Pavel Popelka věnoval straňanským písním a tradicím celý svůj život. Nahrával je, zapisoval a vydal ve sbírkách, založil folklorní festival. V roce 1978 Dalibor Bambuch spolu s Vladimírem Grebíkem založili CM, která později dostala název Strýci. Dnes ve Strání působí několik folklorních muzik a souborů. Vedle Strýců Mladí Bruštíci, Husličky, CM Vlasty Grycové, Popremýšláme, soubory Javorina a Javorinka. Na fašanky po dědině hrají skupinky dospělých, ale i děti z řad našich žáčků. Péči o předávání tradic mladším generacím se věnovaly paní učitelky Anežka Horňáčková, Irena Michalčíková, Alena Žďárská, Jana Bruščíková, Věra Hloušková, Marie Otte, v současnosti se přidala Marie Múčková, Petra Tinková a Alena Popelková.

Jak je možné, že v jedné vesnici existují dvě výborné dechovky, čtyři cimbálovky, divadelníci, country kapela, bigbitová kapela, chrámový sbor s orchestrem, mužský a ženský sbor, sóloví zpěváci a muzikanti? Ve Květné v archivu pana Brumovského se zachovala stará černobílá fotografie z roku 1897, kde uvidíme pět hráčů na housle, violistu, violoncellistu a kontrabasistu, hráče na příčnou flétnu, dva hráče na klarinet, jednoho na trubku, trombonistu a dva na lesní roh. Malá obec Strání s osadou Květná měla kolem roku 1900 dva tisíce obyvatel. Díky majitelům

sklárný se zde rozvíjel bohatý kulturní život. Zahnovi finančně podporovali zakládání kapel, obstarali učitele a kapelníky. Přinesli do zapadlé vesnice moravsko-slovenského pomezí noblesní hudbu vídeňských salónů a kaváren. Jejich snahy si určitě zaslouží naši pozornost. Po 1. světové válce Zahnovi zaměstnali na vrátnici pana Bodziaka, šikovatele vojenské hudby z Brna, který měl za úkol také vyučovat skláře hru na nástroj. Po jeho smrti zajistil továrník Zahn v roce 1924 nového kapelníka Františka Fenze ze znojemského divadla. František Fenz vedl v letech 1924–1934 dechovou hudbu a smyčcový orchestr. V roce 1925 založil spolu s mladými bratry Waltrem a Emanuele Zahnovými jazzband. Když přijeli k Zahnům obchodní partneři, továrník povolal muzikanty, aby obstarali zábavu. V továrníkově zahradě Pod lipami se pořádaly plesy a taneční zábavy. Ve Strání nezustávali muzikanti také pozadu. Podle zápisu ze zasedání straňanského Dobrovolného sboru hasičů ze dne 18. září 1894 se dočteme návrh: „Zřízena budiž kapela hudební, čítající deset mužů. Scházející nástroje budiž spolehlivě zakoupeny a budiž majetkem spolkovým. Hudebníci jsou povinni při pohřbu člena zdarma hráti v průvodu. Z výhry odváděti budou do společné pokladny ještě procento, které se později stanoví. Vlastní vinou poškozený nástroj musí být jím samým splacen.“ Kapelníkem nově vzniklé dechové kapely se stal Josef Jurtík, místní varhaník. Muzikanty učil hře na dechové nástroje učitel Polášek z Dolního Němčí, jenž byl vysloužilým vojenským muzikantem. Mezi válkami kapelník Josef Jurtík založil novou kapelu nazvanou *Omladina*. Tak spolu soupeřili starí muzikanti (Zderčikovci) a mladí (Sklenářovci). Před velkými církevními svátky (například Božím Tělem) se udělala malá zkouška v hospodě naproti kostela (ve Sklípku) a obě soupeřící kapely se spojily v kostele při mši svaté. V padesátých letech se z kapely „mladých“ se stala *Straňanka* - muzika Občanské besedy a ze „starých“ muzikantů vznikla *Javorinka*, jejíž zřizovatelem se stal Závodní klub při Moravských sklárnách Květná. Díky zdravé konkurenci a rivalitě byly a jsou obě dechovky výborné a úspěšné.

Naši učitelé se snaží rozvíjet tyto tradice. Ve škole podporujeme různé hudební formy a žánry. Můžeme zde slyšet komorní orchestr, folkové seskupení, soubor lidových nástrojů, soubor, míšený, dechovku, rockovou kapelu, výborné sólisty.

Dovolte mi, prosím, abych poděkovala všem svým kolegům ze ZUŠ: paní učitelce Kataríně Bánovcové, Robertu Bánovcovi, Klárce Kolajové a Veronice Příkrylové, kteří tu se mnou působí od samého počátku. Postupně se k nim přidali Helena Milanová, Hana Grimová, Hana Miklášová, Nikola Jankových, Samuel Bánovec, Antonín Daníček, Zdeněk Vandurka, Magdaléna Vaculová. V minulosti zde působil: Pavel Vacek, Anna Vlčková, Lenka Bařinová, Karel Tesař, Lenka Assmanová, Klára Tvrdonová, Eva Horňáková, Jiří Miroslav Procházka, Aneta Chvilová, Lenka Blahová, Gabriela Popelková, Jana Zouharová. Vzpomeňte prosím se mnou i na Martu Macíčkovou, která nám stále chybí.

Za klidné zázemí a podporu děkujeme paní ředitelce Ivě Stupkové. Děkujeme také všem partnerům, se kterými spolupracujeme. Především Obci Strání, Mateřské škole ve Strání a Spolku pro kulturu obce Strání.

Ve školním roce 2024 - 2025 působili v ZUŠ Strání tyto učitelé

Katarína Bánovcová – hra na klavír, klávesy, akordeon, soubor

Róbert Bánovec – hra na zobcovou a příčnou flétnu, klarinet, kytara, bicí

Samuel Bánovec – hra na klavír, korepetice

Veronika Breznická - hra na housle, soubor

Antonín Daníček – hra na zobcovou flétnu, klarinet, trubku,

Hana Grimová – hra na klavír, klávesy

Nikola Jankových – výtvarný obor

Hana Miklášová – hra na klavír, klávesy, akordeon, soubor

Helena Milanová – hra na violoncello, kontrabas, klavír, klávesy, soubor, HN

Anna Přikrylová – hra na housle, soubor, zástupce pro ZUŠ Strání

Magdaléna Vaculová – hra na kytaru, soubor

Zdeněk Vandúrka – hra na zobcovou flétnu, trubku, pozoun, tubu, soubor

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA STRÁNÍ
RUBANICE 877, 687 65 STRÁNÍ

ZUŠ Strání

zřizovatel

OBEC STRÁNÍ, NA KOPCI 321